

1952.V.évf. 1-2 sz.levél. 1. oldal Bregenz, 1952. jan.-febr.

CSENDŐR BAJTÁRSÁK!

Hontalanságunk 8-ik esztendejének küszöbén még mindig nem ünnepelhetjük meg testületünk felállításának évfordulóját testületünket megillető, régi, fényes keretek között. Az egész világra kiterjedő szétszóródásunk és jogfosztottságunk ezt lehetetlenné teszi.

De nem is volna illő, hogy amíg családunk, honfitársaink a vasfüggöny mögött szenvednek, véreznek, haldokolnak, börtönökben, internáló táborokban sinylődnek, mi fényes ünnepek között vigadjunk és mulatozzunk.

Ünnepeljük meg tehát e napot, mint hontalanságunkban eddig is, csendes, bensős megemlékezéssel őseink erényeiről, akik önfeláldozással, becsülettel és vitézséggel védtek és tartották meg számunkra szabad földként Hazánkat. Vegyünk példát hősi és mártír halált halt bajtársainktól, akik legszentebb kötelességüket teljesítették, amikor a becsület mezején életüket áldozták.

Hiába szorták világgá földi porhüvelyüket és szántották fel sirjukat, hogy nyomuk se maradjon, a jeltelen sírok felett átsuhanó szétszort hamvaikat és vérükkel öntözött hazai földünk illőtát távolból is elhozza hozzánk, hogy szellemük emlékeztessen szent kötelességünkre.

Katonai testületet nem ember anyagának fizikai ereje, felszerelése és fegyverzete teszi csak kiválónvá, hanem főként szelleme, amely áthatja és amely nem teremthető meg egyszerre, hanem hosszú idők során alakul ki dicső ősektől örökölt dicső hagyományokból.

Testületünkbe csak fedhetetlen erkölcsű és jellemű emberek nyerhettek felvételt s itt elődeink nemes, fennkölt szellemiségében tovább nevelődve váltak fegyvelmezett, megbízható, magas képzettségű, világhírű szervvé.

Az erre való emlékezés vártezza fel lelkünket és még ránk váró nehéz küzdelemre, hogy e hírnévhez méltók lehessünk ezentul is.

Ma még idegen földön, táborokban, vagy gyárakban, bányák mélyén, szétszorva tátlenségre vagyunk kárhoytatva. Halljuk rabságban sinylődő honfitársaink vészkiáltását s nem tudunk rajtuk segíteni. De a derengés jelei már mutatkoznak. Ilyen többek között az európai hadsereg kijelölt főparancsnokának javaslata a menekültekből álló hadsereg felállítására. Ez tudja, hogy a nyers erő és a holt anyag nem elegendő tulsuly esetén sem a győzelem kivívásához, hanem a nemes szellemtől és kitűzött szent cél tudásától áthatott csapatok fogják a diadalt kitűzdeni. Ez tudja, hogy az ilyen hadsereg ereje meg tiszszereződik a hordával szemben, amelyet csak a fosztogatás és az asszonyok, lányok megbecstelenítésének reménye tüzei a küzdelemre.

De tudja ezt jól a szovjet képviselője is az UN ülésin. Tehetetlen dühében árulólnak, banditálnak, csavargólnak, naplopóknak és az emberiség söpredékének nevezte e javaslat hallatára a hazátlan menekülteket, akiket a szovjet tett földönfutókká. Reméljük, hogy becsúmrálásával nem akadályozhatja meg e hadsereg felállítását és mielőbb lesz alkalma meggyőződni a hontalan csavar-

gók mindent elsősorú erejéről, amikor a csendőrök is újból "Híven, Becsülettel, Vitézül" fogják rájuk háruló kötelességüket teljesíteni.

A csendőrség felállításának emlékműjén kérjük buzgó imában a mindenható Uristent, hogy mint annyiszor Hazánk történetében, segítse meg szerencsétlen nemzetünket és szabadítsa fel haladó Hazánkat!

Bajtársi üdvözlettel:

FOLKUSHÁZY LAJOS altbgy.

a m. kir. csendőrség volt felügyelője,
a MKCSBK vezetője.

NYUJTUNK BARÁTI KEZET.

Tudom, nem vagyok illetékes semmiféle nyilatkozat megtételére, azokban a kérdésekben, amiket eszmefuttatásomban érinteni kívánok. Ezt előre is leszögezem. Ugyanis minden szervezeti és minden személyi kérdést majd annak idején az e tárgyban döntésre hivatott tényező fogja elbírálása alá vonni. Hogy ki lesz ez, személy szerint és mikor, vagy hol kezd munkájához, ezt nem tudhatjuk. Ez még a jövő titka. De ma már a helyzet a világpolitikában elég érett arra, hogy még a legpesszimistább szemlélő is beismerheti, hogy a változás órája ütni fog és ez az óra a "mi órák" lesz.

Előre ismerem erre a gondolatra adott válaszokat is:

Mikor lesz az? Én fáradt vagyok. Én hoztam a hazafiság jegyében elég áldozatot. Mikor magyarságról, hazafiságról van szó, az csak újabb áldozást jelent. Én nem vagyok az, aki voltam, hanem az, aki vagyok stb.

Vizsgáljuk meg azonban, hogy ezek a kifakadások azt is jelentik-e, miszerint nem is akarunk a mai, a pillanatnyi helyzetben változtatni? Azt jelentik, hogy a jöttment sors, az irgalomkenyér teljeseen kielégít? Hogy azolnak az áldozatoknak a gyűrőseiről, amiket a múltban hoztunk - amelyek az új Magyarországra belépőjegyül szolgálnak - véglegesen lemondunk?

Vagy talán még sem? De szeretnénk mással kikapartatni a gesztenyét? Nézzük talán meg mit jelent a várva-várt változás gyakorlatilag:

Ha az óra ütni fog, az első kérdés: Ki hallja meg annak ütését? A kanadai őserdők fairtója-e, az újzeelandi birkapásztörés, vagy talán az ausztráliai bányák mélyén kuporgó vájár? Nem valószínű!

Az óráütésre megindul a pozíció harc a vezetésért, a jobb megbízatásokért stb. Aki elkésik, az lemarad. Lemarad nemcsak az őt megillető helyről, nemcsak a hazatérési sorakozóról, hanem lemaradhat a későbbiekben tárgyalt határidőkről, sőt - ha kellő anyagi fedezettel nem rendelkezik - még a hazatérésről is. Ha nincs bajtársi kéz, ha nincs töretlen együttműködési készség, akkor... A vasfüggöny lehullásának ki tudja hányadik évfordulóján, a budapesti Gundel-étterem külön természetben elfogyasztott diszvacsoara közben, a szerencsésebben futottak szomorú szívvel fogják poharukat a hazatérésben mindaddig akadályozottak egészségére üríteni.

Legyen azzal mindenki tisztában, hogy ha mi, akik megpróbáltatásban, nyomorban, vérben forrtunk össze, nem segítünk önmagunkon, rajtunk senki segíteni nem fog! A mi bajunk idegennek nem fájl!

A hazatérés után sokkal több állás lesz, mint amennyi embere a m. kir. csendőrségnek és a volt m. kir. rendőrségnek életben -egészségben visszatért, vagy otthon maradva a változást megelőző eseményeket ítvészselni tudta. Nem kétséges, hogy a jelenleg fennálló otthoni rendszer összeomlása az általa tervezett pártközbiztonsági gőpezetet maga alá temeti. S nem kétséges, hogy egy újabb közbiztonsági testületet személyzettel fel kell tölteni.

Jelentkező sok lesz. Kü önösen olyan, aki nem hivatást keres, aki nem előlről és alulról akarja kezdeni, akit csak a könnyű és gyors érvényesülés vágya, a kevésbé veszélyes háboru alatti besorozás lehetősége, vagy egyéb érdek sarkal. É azok, akik a hivatás hosszú kálváriás útját végigjárták, a mór sorsára jutnak; aki megtette kötelességét, tehát mehet! Ne ámitsuk magunkat és ne szépit-sük az életet. A természet törvénye adja: minden résen át, minden scrainkban talált hégazon keresztül idegen érdekek találhatnak utat.

A második kérdés négy részből áll:

1./Reaktiválás. Mindazok, akik ma ezen eszme-futtatást olvashatják, a közbiztonsági testület kötelékéből el vannak bocsájtva. Hogy milyen módon és, hogy jogosan-e vagy jogtalanul, az itt teljesen mellékes. Tehát ahhoz, hogy valaki újra valamilyen közbiztonsági testület tagja legyen, újabb kinevezésre van szüksége. Ezt a kinevezést az ellenkormány, vagy nemzetközileg ellenőrzött szabad választás alapján az uralomrajutott kormány illetékes tagja eszközli. Természetes, hogy ezt meg kell előznie a szolgáltatásra való jelentkezésnek és a szolgálatra való alkalmasság elbírálásának. Mindkettőnek előfeltétele az elkövetkezendő eseményekkel való lépés-tartás.

2./ Igazolás. A személyi jelentkezést egyrészt az egészségi állapot megvizsgálása, másrészt a két szolgálat között ékelt időnek politikai és bűnügyi szempontból való igazolása követi. Előnye lesz tehát azoknak, akik bajtársaik köréből személyekre tudnak hivatkozni, akik a szükséges felvilágosításokat megadhatják.

3./Nyugdíj-elismerés. Azok részére, akik betegség, öreg-ség, rokkantság miatt újabb szolgálat ellátására képtelenek lesznek, vagy akik elhalálozott hozzátartozóik jogigénye alapján kíván-nak támogatást, a nyugdíj megadása ugyancsak igazolási eljárás út-ján történik.

Mindhárom jelentkezés határideőhöz kötött. Tvédeni fog az, aki úgy gondolja, hogy valamelyik világrészben meggazdagodva lo-20 év múlva hazatér és a jogigényeit maradéktalanul érvényesít-he-ti. A gyakorlati élet követelményei és a múlt példái mutatják, hogy a reaktiválás határideje rövid lejáratu, a nyugdíj-elismerés hosz-szabb lejáratu ugyan, de mindenképen a jövőbeli magyar hivatalos lapnak erre vonatkozó felhívásai, annak záros határidei a messze világrészek elhagyatottságába soha ki nem hallatszó kiáltások.

4./Itt emlitem meg a Dn időnek a nyugdíjba való be-számítását, a háboruban eltöltött időnek beszámítási analógiájára. Ez a kívánság természetesen csak a régiekre vonatkozhat,

Szeretném, ha senki se értene félre!

Soraim nem konyéririgység által diktáltak!

Nem képeznek szervezési felhívást! Sőt nem is lapterjesz-tési propaganda! Még akkor sem ez, ha kérem, hogy cikkem tartalmát minden olvasó az ismerősei körében található rendőr bajtársakkal közölje. Ez csak néhány gondolat, amit ember az emberhez, magyar a

magyarhoz, bajtárs a bajtárshoz intéz.

Nem lehetetlen, nem tilos a világon sehol sem az, ami Ausztriában 1951. év husvétjén megtörtént. Néhányan a volt rendőrség és csendőrség kötelékéből társaságban összetalálkozva felelevenítették a közös multat, a közös hivatást, a közös vérfélczetet, a közös ellenség ellen s úgy gondoltuk, hogy célszerű lenne együttesen, összefogva haladnunk a közös uton. A nagy cél elérésére egyesült erővel együtt, egy mindenkiért, mindenki egyért, nyújtottunk egymásnak baráti kezet.

Rendőr.

Készséggel közöltük rendőr bajtársunk fenti gondolatait, hátha azok az alvókat felébresztik, a visszahuzódókat ténykedésre sarkalják és az eddig is cselekvőket munkájuk további fokozására készítetik. /Szerk./

AZ ŐRS FAVÁGÓJA

A hideg napok óta nem engedett zordságából. A kevés hó is jéggé fagyott a kopár földön, amiben segítségére volt a börmelányt is átkutató szél. A varjak tömegesen gubbasztottak a laktanyája szomszédságában álló nagy hársfán, ki tudja nem-e azért, mert az őrs konyhájából - ahol Juli néni évek óta tejhatalommal uralkodott -, frissen sült sertés hus illata áradt kifelé.

- Meglássák hó lesz, még pedig sok. -

- Honnét tudja azt Juli néni? - kérdezte a fiatal Lukács cső, aki ép egy nyáláb fát hozott a konyhába, mint utánpótlást.

- Azért ülnek itt a varjak, mert félnek az időtől. Ezek érzik. Sok hó lesz, mert a nyáron kevés eső esett. No meg... -

Juli néni tovább nem folytathatta jóvendülését, mert az őrs-irodából erőlyesen hangzott Lukács cső neve.

Lukács cső pillanatok alatt az őrs-irodában állt feszesen és jelentkezett.

- Bakó őrm. és Lukács cső, 14^h-kor a II. sz. őrzőjárat lepor tyázására indulnak. Készüljenek fel. -

Alig hagyták el az őrs-irodát, kis idő múlva a mindig komoly, szigorú, de jószágos őrspek. már a leg. szobában volt elmaradhatatlan kis pipáját szorongatva és néste gondoskodó atyáskodással az előkészületeket.

- Ne túl melegen öltözzenek, mert a II. szám még jégpáncél nélkül is kimelegíti az embert. De a táskafelelem kiadós legyen. Nyáron a kabátot, télen a kosztot vigye magával az ember. Most nem árt, ha egy kicsit többet visznek a friss abált-szalonnából.

Lukács cső hamarosan Juli néninél is megfordult, aki a szolgálatra és a hidegre való tekintettel biztosította Lukács csőt, hogy a legzsirosabb falatokat kapja, ami egyébként is a kedvence volt.

A II. számú őrzőjárat 26as volt. Nagyrészt prэшázak voltak a tereptárgyak, ahol állandóan nem laktak, de bor volt bennük és így nagyon is ellenőrzésre szorultak. Ez alól csak a Csőrsz prэшáz volt kivétel, ahol Boldog Bence lakott állandóan a feleségével, no meg a "Kilátó", amelyet télen is szívesen kerestek fel a turisták és a téli sportokat kedvelők.

A kilátón túl már a rendes vidék kezdődött, falukkal, állandóan lakott tanyákkal. Igen, de addig!! 8 órát kellett gyalogolni, ebből bizony sokat hegynék felfelé, bevágásokban, dülő utakon, meg

csak a szőlő kapások és a járőrök által ismert gyalogutakon. Igaz, az utakat Bakó örm. és Lukács cső. is úgy ismerte, mint a járőrtárs-kájukat.

A beígért zsiros falatok Lukács cső. tányérján csillagtak már és a biztatás sem maradt el Juli néni részéről sem.

- No ugye mondtan, hogy hó jön! Elállt a szél kissé és már is esik, -

- Juli néni nem esik, csak ép röpköd a hó. -

- Ha így ropkódva kezdődik, akkor sok lesz.

Pillanatnyilag nem volt igaza Juli nélinek, mert amikor a járőr felszerelve jelentkezett az öpk.-nál a szolg. megkezdésére, még mindég csak röpködött a hó.

Az eligazítás megtörtént, a járőr elindult.

Az első 2 órai portyázás során ment volna, de közben úgy látszik Juli néni, hogy az igazát bizonyítsa, megrendelte a havat. Nagy pelyhekben esett. Az égben az angyalok nagytakarítást rendeztek, miközben valakinek kiszakadt a dunnája. Bagolyfej nagyságban esett a hó.

Az ut egyre fárasztóbb, nemcsak a meredek sikos utak, hanem a sok hó miatt is. A bevágásokat ki kellett kerülni, felmászni, ahol bizony a járőrtársak nagyon is egymás segítségére voltak utalva.

A sok prэшáz teljesítette kötelességét, őrizte hiven a reájuk bízott folyékony kincset. Hivatlan vendég nem látogatta meg azokat.

Öreg este is elmúlt már jócskán anélkül, hogy valaki, vagy valami a járőr küzködését a nagy hóval változatossá tette volna. Hó, hó és megint csak hó.

A nagy fehérségben, a nagy temetőben végre az élet tűnik fel az elírádt járőr szemében. A Csörög prэшáz ablaka világít.

- Vendége van az öregnek, aki nem mer indulni - jegyzi meg Lukács cső.

1/2 órás küzködés után elérkeztek Boldog Vince határához. Itt a pihenő hely is. Lukács cső. már érzi az ingyén a fokhagymás abált-szalonna ízét. A gondolatra is teleszalad a szája nyállal... Megszáritják az átázott eszmét, megszárad a ruha, amely nem a hótól, hanem az izzadságtól nedves. Pihenni... hogy folytathassák a szolgálatot.

Bakó örm. kopogtatott az ajtón. Választ sem várva: Csené-őr járőr van itt, Boldog bácsi...

Az ismerős hangra, meg mert a járőr megjelenése mindig öröm volt Boldogéknál, szinte felpattan az ajtó.

-De jó, hogy jönnek az örmester urék. -

-Csak nincs valami baj? -

-Baj nincs, de nem tudom mi történt ezzel a vénemberrel, mert bement Marótra bevásárolni és délután haza kellett volna már érnie, de még mindég nincs itthon. Azért is világolok, hogy lássa meze-
re jöjjön. Biztosan a szövetkezetben ismét találkozott szesztestvé-
reivel. Itthon nem iszik, de a szövetkezetből nehezen tud anélkül el-
jönni. -

-Biztosan eljött, csak a nagy hó miatt nem tudott tovább jutni és a kilátóban van. -

A FEGYVER HELYZETÉNEK ÉS ÁLLAPOTÁNAK RÖGZÍTÉSE.

A helyszínen talált löfegyverhez csak akkor szabad nyulni, ha annak helyzetét előbb fényképezés utján vagy lefotózással rögzítettük és az ujjnyomatokra megvizsgáltuk. A fegyver helyzetének és az ujjnyomatoknak akkor van jelentősége, ha öngyilkosság látszik fennforogni és az koholt is lehet.

Itt fontos, hogy a fegyver feltalálási helye természetes-e, kerülhetett-e oda, ahol feltaláltuk. Tisztázandó, vajjon lövetek-e rövid idővel előbb abból a fegyverből, beleillik-e a lövedék.

A fegyver külső vizsgálata terjedjék ki arra, hogy azon vannak-e vérnyomok, ujjnyomok, a cső torkolatának vizsgálata fontos, mert itt is található bizonyításra alkalmas adatokat. A belső vizsgálatnál arra kell figyelmet fordítani, hogy a fegyver töltve van-e, ha igen, hány tölténnyel van-e a töltényszerben töltény, a fegyver lövésre kész helyzetben van-e, az ütőrugó megvan-e feszítve? A töltött fegyverből a tárgyat, töltényt óvatosan eltávolítjuk, külön megjelöljük, majd a cső torkolat és a zárvatartó gyapottal, kőccal, ronggyal betömjük és mielőbb fegyverszakértő kezébe juttatjuk. Igen fontos itt is a gyors eljárás.

AZ ISMERTETLEN FEGYVER NEMÉNEK ÉS RENDSZERÉNEK MEGHATÁROZÁSA.

Ha az ismertetlen tettes a fegyvert magával vitte, a fegyverre csak a löhatházból, a puskapor minőségéből, a lövedékből és a hüvelyből lehet következtetni s azt meghatározni.

Fegyverismeret nélkül az okozott sérülésből nem lehet megállapítani, hogy a cselekmény milyen fegyverrel lett elkövetve. Arra sem számíthat a cső, hogy azonnal fegyverszakértő áll rendelkezésére. A nyomozásnál tehát némi fegyverismeret is szükséges.

A löfegyverek lehetnek elől és hátul töltők.

Csővek szerint 1,2 vagy többestűek.

Fajtára nézve golyós, sörétes, vagy vegyes.

Nagyság tekintetében puskák vagy marokfegyverek.

Tul hosszu lenne e helyen a különféle löfegyverekkel,

hatásukkal, öbnagyságukkal, továbbá a különböző marokfegyverekkel /forgópisztolyok, ismétlőpisztolyok/, az ezekből kilőtt lövedék után visszamaradt löporszemcsék, fojtás stb. alapján meghatározni az illető löfegyver nemét, vagy a kilőtt hüvelyek feltalálási helyén azok gyártmányonkénti különféle szabályos elhelyezkedéséből következtetni, illetve megállapítani az illető fegyver nemét. E cikkso-rozatunk keretében ezt nem ismertetjük.

A LÖVÉSEK SZÁMÁNAK ÉS SORRENDJÉNEK MEGÁLLAPÍTÁSA

A lövések száma megállapítható a tanuvallomásokból, a lövedékek számából és becsapódási helyéből, valamint a kilőtt hüvelyekből, amelyeket a helyszínen feltaláltunk.

Előfordulhat, hogy zárt helyen leadott lövéseknél kevesebb számú lövedéket találunk, mint hüvelyt. Ebből az következtethető, hogy a hiányzó lövedéket a személy a testében magával vitte.

A test felületén talált sérülések számából nem mindig lehet biztosan megállapítani a lövések számát, mert egy-egy lövedék kemény tárgyba ütődés következtében több részre szétszórodik így több bemeneti és kimeneti nyílást okoz.

A lövések sorrendjére nézve támpontul szolgálhat, hogy az első lövés bemeneti nyílás szélén - cső tisztátalansága folytán - piszok szegélyt képez. /Polytatjuk/

CSENDŐRÖK A KÁRPÁTOKON.

1944. október... Csendőr századom a Vereckei-szoros védelmi harcaiban súlyos, véres veszteségeket szenvedett a szovjet hadsereggel szemben... Most vontak ki az arcvonalból, embereim éjszakai szállást rögtönöznek egy elhagyott fürdőépületben... Szívembe markol a súlyos veszteség: első szakaszparancsnokom Forgó Gyula hűgy elesett, őt közel 40 csendőr követte a Hadak útján... Ugyanennyi megsebesült. Istenem! Mi lett belőlünk néhány nap alatt? Büszkéek vagyunk a hadosztályparancsnoki dicséretre, melyet néhány órával ezelőtt kaptunk, de mégis az elvesztett Bajtársak véres emléke kísért s ebből a csapásból nem tudunk felocsudni...

Lassan leszáll az est, a fáradt század pihenni készül. Csányi zls.-al ott ülök közöttük, megvárjuk, míg mind elhelyezkednek. Szótlenek az emberek, de mi sem beszélünk. Mindnyájunk gondolatai az utóbbi napok tetet-leket egyformán kimerítő küzdelmeinek... Látom Forgó hűgy-t, amint a vereckei templomtól elindult végzetes útjára... Látom Kiss szkv.-t holtan az erdőszálem... De látom a 130 fős, ragyogó rohamsisakos egységet, amint felvonultunk az arcvonalra... S mi lett belőlünk négy nap alatt... Még vezérkari főnökünk Borócsy Dénes vk. őrnagy is hősi halált halt...

Már alszanak a csendőrök a rögtönzött fekvőhelyeken, csak az őrszem virraszt a sötét kárpáti éjszakában... Csend van, melyet csak időnként zavar meg egy-egy távoli robbanás, mely után percokig morajlik a fenyveserdő és a hegygerinc... Mésna nyílik egy ajtó előttünk, ilyenkor pillanatokra kivillan a fény a hadosztályparancsnokság irodájából. Itt sohasincs pihető, a felső vezetés éber...

Még sokáig ülünk Csányi Karcsival a nyitott ajtóban s figyeljük az éjszaka varázsát. Szép ez a kárpáti élet még akkor is, ha háboru van s szívünk keserűséggel teli Hősi Halott Bajtársaink után... Időnként tompán megremege a föld, a front dübörgését ismét hozzák az erdők s a hegyek, a front nem alszik, csendőrök és honvédek ezrei állják a kemény magyar vártát...

Hét éve mult már, hogy elváltam Töletek, halott Bajtársak és Kárpáti hegyek! De nem felejtünk, mert virrad lassan! Nyugat rádöbrent arra, hogy a szovjet nem szövetséges, hanem minden idők legnagyobb veszedelme. S a világ tudja ma már azt is, hogy a magyarság nem német barátságából, hanem hazája védelmében fogott fegyvert...

Az idő halad, nincs messze már, mikor ismét fegyvert fogunk és részt veszünk Hazánk, szü-eink, testvéreink, szülőföldünk felszabadításában... S akkor ismét találkozunk drága hős Bajtársak és Kárpáti sziklák! Megadjuk Nektek a végtiszteességet, amit hét évvel ezelőtt elmulasztottunk. Látom a csapatokat sorban és rendben felvonulni a Vereckei-szorosban... Hallom a honvéd-zenekart, amint a Himnusz fenséges akkordjaival betölti a szorost. Árnád vezér, 1914-es hős apánk dicső tettei és az 1944-es Hősök előtt egy nemzet, egy világ fog tisztézni... S akkor nem hiába porladozik a korhadó fakereszteken a sokszázézer magyar Hős neve...

S.Z.K.

"Europát nem lehet elképzelni, sem a multban, sem a jelenben Magyarország, sem annak tája, sem annak népe nélkül."

gr. Teleki Pál

"CSENDŐR SZEMMEL".

Egy fiatal házaspár összeveszése után a fiatalasszony hirtelen eltűnt. Ez a rendőrség tudomására jutott és bevezették a nyomozást. A férjjet kérdőrevonták, aki beismerte, hogy az összeveszés hevében az asszony szivrohamot kapott és hirtelen meghalt. Erre ő nagyon megijedt, belotette tehát a hullát egy csanakba, azzal levezett a Melbourne-i öbölbe /kv,akkora mint Vas-vármagya/ és ott tengerbe süllyesztette az asszonyt. Azóta, kb. hat hónapja, különböző kotróhajók keresik a hullát, de még fel nem találták.

A férj elgélelete és általános magaviselete kifogástalan s így allene ezideig semmiféle eljárást nem indítottak és szabadon jár. Itt komolyan veszik a bűnvídi perrendtartás azon rendelkezését, mely szerint addig senki el nem ítélhető, amíg bűnösnége kétséget kizáró módon bebizonyítva nincs. A beismerés csupán ilyen bizonyítékot nem képez.

Melbourne belvárosának egyik igen forgalmas részén egy harmadik emeleti ékszerüzlet ablakából véletlenül kiejtették egy briliáns gyűrűket telt dobozt. A gyűrűk az utcán szétszórultak. Másodpercek alatt többszáz ember gyűdött össze és összeszedték a briliáns gyűrűket.

A hatvan darab gyűrűből csak egy nem került meg, mely valószínűleg a kanálisba gurult.

Itt a becsületnek nagyobb értéke van, mint a briliáns gyűrűknek.

A. P. Örgy.

" T I A "

"Próbászka"

Hogyha az est óráiban könnyet ejt szemed,-
 Hogyha mályen s tán örökre van sebezve szived,-
 Vonulj magadba esendesen,- ez szivednek vigasztalás,-
 "Te szegény sziv",-csak egy legyen:a néme hallgatás!

Ne vidd a nagy világ elé fájdalmad tegerét,-
 Ne panaszdold senkinek lelked fájó sebé,-
 Leghivobb barát e földön legyen hát "teveled",-
 A szivnek békéjét csupán hallgatásban leled,-

Ha itt némán szenvedni tudsz és tűrni esendesen,
 E földi élet multával "Isten" tied leszen.
 Szelidséged feledteteti az élet bánatát,
 S megnyitja jutalmul a mennyek kapuját.

Isten bocsájtja rád a szenvedéseket,
 Vajha rományeid árboca rajta ne törne meg!
 "Ne szolj"! szenvedj és tűrj te szegény sziv,-
 De a világ elé,-
 Ne vidd soha fájdalmadat,-legyen az "Isten"--é!

Azért tanulj örökre hát némán lemondani,-
 Tanuld a bántalmazónak bűnét bocsájtani,
 S látsz szenvedni más lelket,ott légy te ő vele,-
 Ne érezd azt,hogy ten-szived is gyötrellemmel tele!
 Nézz az oltárra,ott lakik a tűró szeretet,
 Jézus szivéből száll reád üdvnek sugara
 E fény éljen szivedben is:"a szeretet és ima"

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK !

Magas-rangu tisztai Bajtárs levelét közöljük az alábbiakban s reméljük, hogy elgondolásai tettekre késztetik a tehetősebb és áldozatra kész Bajtársakat. Ne felejtünk: aki önként ad, duplán ad; jobb adni, mint kérni.

"Szeretett Bajtársaim! Engedjétek meg, hogy egy elgondolásomat a "Bajtársi Levél" útján tudósítókra hozzam, kérem ehhez hozzászólásokat, akár közvetlenül, akár a "Bajtársi Levél" útján. -

Bajtársaim szerte a Szabad Világban!

Mi, akik életben maradtunk és a kegyetlen sors a vándorbotot adta kezünkbe, széjjel szóródtunk a Szabad Világ minden tájára, hogy addig is, amíg a Magyarok Östenének segítségével visszatérhessünk szeretett szabad hazánkba, biztosítsuk emberhez méltó megélhetésünket. Vannak Bajtársak, akik mégis is jó anyagi körülmények közé kerültek, de vannak olyanok, akik nem vándorolhatnak ki valamilyen ok miatt /családi, betegség, öregség stb./, ezek valahol Európában nyomorogva tengetik életüket. Ezeknek a Bajtársaknak érdekében fordulunk hozzátok, Bajtársak! ne hagyjuk ezen nyomorgó Bajtársakat elpusztulni, mentjük meg és segítjük őket, mutassuk meg, hogy a közszellem és egyetértés amiben otthon éltünk, most a bajban termi áldásos gyümölcsét!

Én úgy gondolom, hogy minden dolgozó és kereső Bajtárs havonta egy U.S. Dollárt, vagy annak megfelelő más pénznemet adna és az így összegyűlt pénzből segítenénk az arra rászoruló Bajtársakat. A közületekre nem akarok most kitérni, csak a véleményeteket szeretném tudni!

Bajtársak! Ne gondolja közületek senki sem azt, hogy nekem ezen levelemmel, valamilyen hátsó, törtető gondolatom lenne. Nekünk itt az emigrációban is megvannak a mi Vezetőink a Szolg. Szab. I. R. útján. Engemet csakis a fent írt segítségre szoruló Bajtársak sorsa érdekkel, segíteni akarok én is! Tartsunk össze jobban, mint valaha, ne engedjük, hogy a széthuzás urrá legyen rajtunk! Adjuk meg a tiszteletet volt előljáróinknak és feljebbvalóinknak, becsüljük meg volt alárendeltjeinket, hiszen a sors egyformán sujt bennünket és a Honvágy öli szívünket. Ha így cselekszünk, a jövőnkbe vetett hittel és Hiven, Becsülettel, Vitézül viseljük a sors csapásait.

Igaz bajtársi szeretettel:

V. Á G H Y Z O L T Á N

ezredes.

2205. S. Aldrich St. Milwaukee 7. Wis.
U. S. A.

Érdekes, hogy a Franciaországban élő bajtársak a m. év Karácsonyán tartott ünnepség alkalmával már elhatároztak egy "Segítő Alap" létesítését, sőt annak első havi részletét már be is fizették. E nemes cselekedet hiszük, hogy követésre talál más országokban élő Bajtársainknál is. Egyébként a Segítő Alap létesítésére vonatkozó felhívást az alábbiakban, teljes egészében közreadjuk: "HIVEN BECSÜLETTEL VITÉZÜL! Felhívás! A franciaországban tartózkodó magyar csendőrökhöz:

BAJTÁRSÁK!

Emigrációs életünkben, Franciaországban, aforbach-i cső, bajtársak áldozatkészsége folytán első ízben sikerült megünnepelnünk 1951. Kará-

csonyát! Ezen ünnepségen résztvevő bajtársak elhatározták "Bajtársi Segítő Alap" létesítését a Franciaország területén tartozkodó csökök számára.

Cél: Az önhibáján kívül munkaképtelenné vált, további szerencsétlenség, betegség, halál vagy más előre nem látott esetekben bajbajutott bajtárs avagy hozzátartozó megsegítése.

Öregszünk, a sors szeszélye kiszámíthatatlan, máról-holnapra kieshet a kenyérkereső szerszám a kezünkből és ki segít rajtunk? Csak a bajtársi összefogás és önzetlen áldozatkézség.

A "Bajtársi Segítő Alap"-hoz tartozó minden egyes bajtárs köteles minden hó 10-ig havonta 100 /Egyszáz/ frankot az alap pénztárosa: Szakács Sándor, Forbach Halte Schöneck 53 Mossele címre megküldeni.

A pénz átvételének nyugtázása a B.L. utján nyilvánosan történik, miért is a nevezett pénztáros a pénzt beküldő bajtársak névjegyzékét minden hó 28-ig e lap szerkesztőségének bregenzi címére juttatja.

Az első 100 frank beküldése 1952. február 1-től esedékes.

Hat hónapig, tehát 1952. augusztus 1-ig az alapból senki segélyt nem kap, mert ezen időtartam a tőke képzésére szükséges.

F. évi augusztus hó 1-től a felsorolt esetekben reászorult bajtárs vagy hozzátartozó segélyt kérhet. A segély kérést Békési Gábor Forbach Halte Schöneck 53 Mossele címre részletes indoklással írásban kell intézni. Nevezett bizottsági megtárgyalás után az Alap pénztárosát kéri fel a kérelmezőnek kiutalt összeg postán való megküldésére. A s e g é l y k a m a t m e n t e s.

A segélyezett a kapott összeget 3 -6 hónapi időtartam alatt haladéktalanul részletekben visszatéríteni köteles. Ha a havonta megállapított részlet fizetése, vagy egészen kivételes esetekben a teljes visszafizetés valamely oknál fogva nem volna teljesíthető, úgy ezen körülményt Békési bajtársnak írásban kell tudomásul adni, ki arról a segély kintalásával azonos módon intézkedik.

Meggyőződésünk, hogy bajtársaink átérzik a segítő alap létrehozásának szükségességét és abban tevélegesen részt is vesznek. A segítő alapba történő havi 100 frankos befizetéssel a bajtársi érzelmi és összetartozás szükségességét, a segíteni akarás készségét bebizonyítják.

Közreműködésüket, illetve áldozatkész nemes hozzájárulásukat várva, vagyunk bajtársi szeretettel:

Forbach, 1951. december havában. SZAKÁCS SÁNDOR s.k. cső. pénztáros, BÉKÉSI GÁBOR s.k. örm., JÁMBOR JÁNOS s.k. cső, CSALA GYULA s.k. cső, bizottsági tagok. NÉMETH ISTVÁN s.k. örm. a forbachi cső. bajtársi kör vezetője.

A FENTI NEMES AKCIÓ MEGINDÍTÁSÁT TUDOMÁSUL VESZEM S ENGEDÉLYEZEM. FOLKUSHÁZY LAJOS s.k. altgy.

A felhívásban foglaltaknak megfelelően 1952 évi február hóra esedékes 100 /egyszáz/ franknak a "Segítő Alap" pénztárosához történt befizetését nyilvánosan nyugtázzuk:

1. Tólos László, 2. Jámor János, 3. Németh István, 4. Fekete Gábor, 5. Kovács János, 6. Baráti József, 7. Molnár Bálint, 8. Tóth József, 9. Bata József, 10. Kovács Ferenc, 11. Szakács Sándor, 12. Békési Gábor, 13. Bajoc Ferenc, 14. Dejka István, 15. Csala Gyula, 16. Horváth Lajos, 17. Balassa József, 18. Kiss János, 19. Dorogi Mihály, 20. Horvát Imre, 21. Sallos Ferenc, 22. Koch László. -

is önkéntes felajánlásoknak számítanak az ötéves terv sikere érdekében avagy a magyar nemzet atyja, "a nagy Rákosi" születésnapjára. Valóságban pedig nem más, mint a munkás munkaerejének végnélküli kihasználása s köztük ez által is elégedetlenség szitása! A bolszizmus nem boldogul másként, csak elégedetlenség szitásával!

Szerte a világon bensőségesen ülték meg Bajtársaink a cső. napot február 17-én a m. kir. Csenedő Bajtársi Közösség Vezetőjének utasítása szerint. Összedöböntak ez alkalommal a cső. szívek az egymásratalálás jegyében. Bizonyosságul annak, hogy a dicsőséges multra való emlékezéssel a jobb jövőbe való biztos reménykedés tölti be lelktünket, szívünket!

Kiemelkedik ez emlékezések közül a hamiltoni forbach és az ensisheimi, anclayeken számosan jelentek meg Bajtársaink és velünk együtt-érző jó magyar Honfitársaink.

T. Z. HAMILTON, Kérésére igazoljuk, hogy az 1951 évben kiadott B. L. -ek után a hozzájárulásokat teljes egészben - ide közvetlenül befizette. Azonkívül a szerkesztői-levelezések költségeihez is, külön hozzájárulást adott, illetve ad. Ennélfogva M. S. által tett azon kijelentés, hogy hozzájárulást nem fizet, a tényállást nem fedi.

Papp Jenő fhdgy feleségének fia született! Szerencsekívánataink fogadják az örömszülők. Neveljék fiukat jó magyarnak, majd hűséges magyar cső. -nek!

Dr. Cs. D. Pto. Esperanza, Felajánlását hálásan köszönjük s arról az illető alez. -t is értesítettük!

Reméljük, hogy nem felejtkeznek meg a B. L. -ről sem s küld effektív hozzájárulást azelőtt is, míg a felajánlása útján némi segítséghez juthat. -

F. D. Sparkill, New-York, Szívvel örülünk, hogy életjelt adott magáról. Hozzájárulását is köszönettel nyugtázzuk. A B. L. -t új címére megküldöttük. Munkájára Isten áldását kérjük.

M A N U S K R I P T - K É Z I R A T! ABSENDER, ADRESSE - CIM:
B. L. SZERKESZTŐSÉGE: B R E G E N Z, LAGER VORKLOSTER, BARACKE 2.

DRUCKSACHE.

An Herrn

dr. Rektor Béla
Brenon-Vegesack,
Lager Grein, Block B.
Zimmer 109